

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 50

bijdrage tot de kosten 0,60 € - maart 2015

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

Niet alleen Griekenland wordt door het groot kapitaal gewurgd

In dit nummer:

*Bruggepensioneerden:
wat de beloftes van de grote bazen waard zijn*

Fraude en corruptie: de Staat ten dienste van de rijken

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Aanval tegen de bruggepensioneerden: de werkende mensen verdelen en iedereen bedriegen

Maandag 9 februari zijn 1 500 betogers in Charleroi samengekomen om tegen de maatregelen betreffende de bruggepensioneerden te protesteren. Samen met de betoging hebben een aantal bijeenkomsten plaatsgevonden voor de bedrijven die beroep doen op brugpensioenen.

De regering Michel heeft inderdaad beslist dat alle bruggepensioneerden die voor 31 december 2014 geen 60 zijn geworden, beschikbaar zullen moeten zijn op de arbeidsmarkt. Ze zullen zich weer moeten inschrijven als werkzoekenden, zich aan de controle van de RVA moeten onderwerpen en hun recht verliezen om in het buitenland te zitten, wat veel bruggepensioneerden van migranten afkomst het gewend waren.

Ford, ArcelorMittal, Carsid, Caterpillar, welk groot bedrijf heeft die laatste jaren het brugpensioen niet gebruikt om banen te schrappen? De bazen van diezelfde bedrijven hebben zelfs chantage gebruikt, door de overeenkomsten over brugpensioenen te laten afhangen van het aanvaarden van achteruitstappen, loonverminderingen, verlies van verlofdagen, extra flexibiliteit voor diegenen die overblijven.

Deze afschuwelijke behandeling, die de verdeling beogen en de oude tegen de jonge werkers proberen op te zetten, hebben plaatsgevonden met de medeplichtigheid van de syndicale apparaten, de RVA en de politici. In 2007 bij voorbeeld waren Didier Reynders en Sabine Laruelle zelf

gekomen om de directie van ArcelorMittal Luik de garantie te geven dat ze de oude overeenkomsten over brugpensioenen die "voordelig" waren voor de bruggepensioneerden mocht gebruiken, om haar plan getekend te krijgen en zo arbeidsplaatsen te schrappen. En nu nog, terwijl het koninklijk besluit over het terugroepen van de bruggepensioneerden sinds 31 december uitgegeven is, stellen de syndicale leiders van Delhaize de werkers voor om een plan te aanvaarden dat brugpensioenen gebruikt.

Ja, het zou rechtvaardig zijn om diegenen die door het werk versleten zijn, van het leven te laten profiteren, door tegelijk jonge werkrachten die de werkloosheid wanhopig maakt, massaal aan te nemen.

Maar hiervoor zullen de werkers een politiek moeten hebben om zich samen te verdedigen: het verdelen van het werk onder allemaal op te leggen, waarom niet door de duur van de loopbaan te verkorten, en door van de winsten van de kapitalisten te nemen om iedereen een deftig levensstandaard te verzekeren.

Pensions

Signez la pétition!

www.nospensions.be

Petitie op de website van het Waalse ABVV Metaal.

Een nogal zwak protest tegenover de patronale aanval.

Wie zijn we

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes,
zonder andere vermelding
naar contact@arbeidersstrijd.be,
of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

<http://www.arbeidersstrijd.be>

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :

IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1
met vermelding : abonnement SvdA

(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)
U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

De werkers moeten zich op hun eigen terrein verdedigen

Het terugroepen van de bruggepensioneerden met de verplichting “werk te zoeken”, die tegenstrijdig is met de overeenkomsten die tijdens de herstructureringsgetekend zijn; het bestoken van werklozen, tot en met diegenen die voor een gehandicapte familielid zorgen; de indexsprong die nu beslist is; de nog niet volledig bekendgemaakte BTW-verhoging; en het zeer waarschijnlijke behouden van de index voor de huren die dus zullen blijven stijgen...

De toon is aangegeven: niets zal het patronaat en de regering in zijn dienst tegenhouden om de politiek van het groot patronaat tot stand te brengen. De bescherming van de zwaksten, die dierbaar is aan veel leden en kiezers van het CD&V, of gewoon het menselijke gevoel? Weggeveegd. Tekeningen van grote bazen die onder een herstructureringsplan stond voor het vertrek op brugpensioen van een deel van de werkers? Dat was gisteren. Vandaag tellen ze niet meer.

Niets houdt vast tegenover de geldddorst van de kapitalistische klasse die vastbesloten is de werkende klasse te doen betalen, enig middel voor haar om winsten te blijven maken in een economie die bijna failliet is.

Wat de inspanningen van de syndicale leiders betreft om ondanks alles met het patronaat te blijven overleggen voor de sociale vrede, het patronaat heeft er de maling aan. Na meer dan 2 maanden onderhandelingen worden inderdaad alle aangekondigde maatregelen behouden. En het is op 30 december, terwijl de syndicale directies een “wapenstilstand voor Kerstmis” hadden verklaard, dat het besluit over het terugroepen van bruggepensioneerden is getekend!

Een délégué van AGC Automotive vroeg zich af tijdens de bijeenkomst van de ergerde bruggepensioneerden aan de fabriek, voor de camera van de RTBF, hoe de bazen zullen dan doen om de fabrieken te herstructureren? Het brugpensioen heeft het inderdaad vaak mogelijk gemaakt voor de syndicale verantwoordelijken de woede af te koelen en de staking zo te vermijden.

De vraag is eerder: hoe gaan de werkers doen? Terwijl steeds meer mensen van de werkloosheid worden uitgesloten, zelfs boven de 60 en vaak na lange jaren van een uitputtend werk!

Gedurende een lange tijd hebben de socialistische partijen en de syndicale apparaten de rol van bemiddelaars met het patronaat gespeeld. Al deze compromissen die door onderhandelingen zijn

verkregen, zijn altijd minder geweest dan wat de werkers door de strijd zouden verkregen hebben. Maar wanneer het kapitalisme zich in een crisis bevindt, is er geen compromis meer mogelijk! Zeker als de kapitalisten hun winsten maken door te ontslaan, als het erover gaat de bevolking te doen betalen voor de schuld van de bankiers, als de werkomstandigheden van de jongeren achteruit gaan alsof er geen tientallen jaren arbeidersstrijd was geweest.

Het voorbeeld van Griekenland toont dit aan. 2,2 miljoen Grieken hebben tegen een bezuinigingspolitiek gestemd die de Griekse bevolking heeft geleid naar een echte menselijke ramp. De verkozen regering vroeg geen wonder, alleen wat om de armsten te helpen om minder slecht te leven. Maar door de kredietkraan dicht te draaien aan de Griekse banken, hebben de Europese centrale bank en de Europese regeringsleiders de Griekse ministers — en de bevolking — laten weten dat het recht van de bankiers om het even welk land te plunderen, primeert. Dit is wat het patronaat voorbereidt voor de werkende mensen in België.

Diegenen die bereid zijn om koste wat kost te overleggen met het patronaat hebben geen oplossing meer om voor te stellen aan de werkers. De socialistische leiders en de syndicale leidingen hebben de arbeidersbeweging van het terrein van de klassenstrijd omgeleid. Ze hebben meer voor de belangen van de bazen dan voor die van de werkers gezorgd. Ze verliezen hun geloofwaardigheid naarmate het kapitalisme de ellende laat groeien, ook in de rijke landen.

Stemmen was niet genoeg om van ons te laten horen. Maar de Griekse werkers hebben hun laatste woord nog niet gesproken. Wat zullen de kapitalistische leiders kunnen doen wanneer de Griekse werkers zullen beginnen massaal de fabrieken te bezetten en te staken, en dat hun voorbeeld als een olievlek in Spanje, in Italië, en dan in de rest van Europa, Duitsland inbegrepen, zal verspreiden? Want de werkers verduren overal de dictatuur van de grote kapitalistische groepen, zowel in het zuiden van Europa, als in Duitsland.

Daarom moeten de werkers tegenover de kapitalistische klasse zich voorbereiden voor hun levens te vechten met dezelfde vastbeslotenheid als de kapitalisten wanneer ze hun winsten verdedigen. De werkers moeten hun uitbuiting betwisten. Ze zullen de macht van de rijken op de maatschappij moeten betwisten.

De politici ten dienste van de vastgoedontwikkelaars

Het Uplace in Brussel, dat de grootste winkelcomplex van het land zal zijn, heeft negatief advies van alle sectors van de Vlaamse administratie gekregen: de lokalisatie bij de ring van Brussel gaat het verkeer nog meer bemoeilijken langs een van de drukste autoweg van het land.

De groei van de fijne stoffen die dit extra verkeer zal maken, zal een stijging met zich meebrengen van het aantal ademhalingsproblemen en van kankers voor de bevolking van Machelen en Vilvoorde. De concurrentie van het complex zal onvermijdelijk faillissementen veroorzaken en veel kleine en middelgrote zaken zullen daardoor verdwijnen. Ondanks dit alles heeft de Vlaamse regering het project goedgekeurd!

Zoals de liberale econoom Paul De Grauwe het opmerkt, zal het geld van de Vlaamse overheid niet uitgegeven worden om scholen te bouwen die de bevolking nodig heeft, maar om de promotors te helpen een extra reusachtig winkelcomplex te bouwen.

Voor deze econoom is deze absurde beslissing het resultaat van "een omgekeerde wereld (...) een vervlechting van politici en vastgoedontwikkelaars (...) in Vlaanderen net zoals in China". De Grauwe, die dit wereldje goed kent, beschrijft hoe ze elkaar ontmoeten in de business seats van de voetbalstadions of tijdens recepties, hoe ze dan banden leggen en hun zaken gerust regelen met de grootste minachting voor de bevolking.

"... en voor de Walen hetzelfde!"

En in Wallonië? In Bergen, "culturele hoofdstad van Europa", is het station vernield om plaats vrij te maken voor een project voor een nieuw station waarvan de prijs rond 250 miljoen € wordt geschat. Een congrescentrum, een viersterrenhotel, dure woningcomplexen zijn in aanbouw... in de armste regio van België.

De burgemeester Elio Di Rupo (PS) verantwoordt deze uitgaven door te beweren dat hij investeerders en meer gegoede families aantrekt die dan hun geld zullen komen uitgeven in de IKEA-winkel die in aanbouw is, "wat banen zal creëren voor de mindergeschoolden". Zullen ze komen? Of niet?

In afwachting hiervan zoekt de Forem (Waalse VDAB) al kandidaten die bereid zijn een loon te aanvaarden van 1 200€ voor 38 werkuren per week... zaterdag inbegrepen! Het is ook waar dat het gemakkelijker is zulke werkomstandigheden te laten aanvaarden nu de hervorming van de werkloosheid van de regering Di Rupo duizenden werklozen van de regio hun uitkeringen ontnemt.

In Charleroi leidt Paul Magnette (PS) een gelijksoortige politiek. Terwijl hij de internationale bouwsalons bezoekt om jacht te maken op vastgoedontwikkelaars, voeren zijn politie en zijn administratie een uitwijzingspolitiek van de arme bevolking uit het stadscentrum.

Een gemeentelijke regeling verbiedt de bedelarij in Charleroi 6 dagen op 7. Volgens de vzw "Solidarités Nouvelles" zouden er 150 mensen sinds 2013 uitgewezen zijn uit hun woning na de tussenkomst van de "stads- en woningcel" van de administratie. Omdat deze woningen onbewoonbaar zijn? Zouden ze dan niet vernieuwd kunnen worden? In ieder geval komen de kranen en betonmolens vooral in werking om "Rive Gauche", het winkelcentrum van 35 000 km² te bouwen dat winkels, kantoren, hotels en appartementen moet combineren.

Dezelfde kapitalistische groep die het winkelcomplex "Grands Prés" in Bergen heeft gebouwd, is nu akkoord gegaan met de burgemeester van Namen, Maxime Prévôt, over de bouw van een nieuw winkelcentrum. Inwoners van de stad hebben 12 000 handtekeningen verzameld om een referendum over dat project te vragen, en ondanks een belangrijk mediacampagne dat door de ploeg van de burgemeester is geleid ten voordeel van het project, was de uitslag een duidelijke "neen". "Maar, zegt Maxime Prévôt (CDH), het is niet de bevolking, wel de verkozenen die moeten kiezen" en het project wordt dus behouden.

De graafmachines die de plaats vrijmaken in de stadscentra, die de parken wegdoen, niet om scholen of woningen te bouwen voor de bevolking, maar om luxe winkelcentra te bouwen; de armen die uit de steden worden weggejaagd, de werklozen die naar de OCMW's worden geduwd en de OCMW's en de gemeenten die hun personeel ontslaan, de politieke leiders die hun onverschilligheid laten zien tegenover de verwachtingen en de verlangen van de meerderheid... wat een angstwekkend beeld van de overheersing van het groot kapitaal op het politieke en sociale leven!

Want het zijn deze grote kapitalistische groepen, die vaak diezelfde banken, diezelfde aandeelhouders vertegenwoordigen, die handelen om ministers en burgemeesters te controleren en hun projecten te laten goedkeuren.

Ontmoeten deze vastgoedontwikkelaars de politici in de business seats van de voetbalstadions zoals in Vlaanderen? Of worden de recepties op andere plaatsen georganiseerd in Wallonië? Eigenlijk tonen de Vlaamse en Franstalige politici, die de bevolking hebben verdeeld in de naam van "wat wij zelf doen, doen we beter", dezelfde onderwerping aan de privileges en mateloze verrijking van de kapitalistische klasse.

Zaak Kubla:

Zij die omgekocht worden en zij die omkopen!

De voormalige Waalse minister van economie Serge Kubla (MR) is voor corruptie beschuldigd. Hij zou als tussenpersoon gehandeld hebben voor de rekening van Duferco en een voorschot van 20 000€ (op 500 000€) aan de echtgenote van een Congolese minister hebben afgegeven, om de vestiging van de groep in Congo te bevorderen.

De onthullingen in de pers tonen dat Serge Kubla is begonnen zich in dienst te stellen van Duferco toen hij Waalse minister van economie was. Onder andere door de Sogepa te gebruiken om een offshore dochtermaatschappij, de FSIH, te creëren om een Italiaans-Zwitserse groep te financieren buiten medeweten van de Europese Commissie.

Na gedurende 13 jaar de Waalse regering te hebben gebruikt ten voordeel van de staalindustrie van de Henegouwen, wil Duferco nu zaken doen met Congo.

De kapitalisten gedragen zich op dezelfde manier in België als in haar vorige kolonie: ze kopen de ministers om.

Vol,
alstublieft

En voor een wet, hoeveel is 't?

Armand De Decker (MR) gebruikte zijn advocatenvergunning niet zoveel tot 2011. Toen werd hij opgebeld door een Parijse advocatenkantoor om de gerechtelijke problemen van een Belgisch-Kazachse, Patokh Chodiev op te lossen.

Deze magnaat van de aluminium, die ook in de kringen rond de Kazachse dictator Nazarbajev was, maar die ook soms banden had met de Oezbeekse maffia, was bedreigd met een beschuldiging voor "witwassen van geld, corruptie en bendevoorming" die hem naar de gevangenis zou hebben moeten sturen.

Maar De Decker was toen niet alleen advocaat, hij was ook voorzitter van de Senaat... In minder dan twee maanden is hij erin geslaagd een wet te laten stemmen door het Parlement en de Senaat, de wet van minnelijke schikking. Dankzij deze wet heeft Chodiev een einde kunnen maken aan de vervolging door een boete van 23 miljoen € te betalen.

Als gevolg van deze prachtige succes heeft De Decker een PVBA moeten creëren om de 500 000 € te kunnen innen die hij als steekpenningen gekregen had... eh, nee, als honorarium...

Links: Patokh Chodiev, 949ste op de Forbes-lijst van de grote wereldfortuinen, met 1,79 miljard €. Rechts: Armand De Decker... zijn advocaat.

Professor De Croo

Terwijl de zaken Kubla en De Decker laten weten wat de tarieven zijn van de democratie, las de minister van ontwikkelingssamenwerking Alexander De Croo (Open VLD) de Congolese regering de les op 10 000 kilometers afstand. Het is waar dat ministers en presidenten in Congo laten schieten op de betogers of sturen hen naar de gevangenis eerder dan de "politieke afwisseling" van de verkiezingen te aanvaarden.

Maar de moraal heeft daar niets mee te maken. In België geven de kapitalisten hun bevelen direct aan de regering en aan de oppositie die na de volgende verkiezing aan de macht zal komen, terwijl de oppositie in Congo alleen maar kogels en plaatsen in de gevangenis krijgt...

HSBC een respectabele financiële instelling

De HSBC bank is één eeuw geleden in Hong Kong gesticht na de oorlog die de Engelse kapitalisten in 1860 hebben gewonnen tegen China. De Britse gangsters hadden de goede zaak gezien en een bank gesticht die op de sluikhandel van opium berustte: de opium kwam uit India en werd in China met geweld ingevoerd. De winsten waren dan naar de Britse metropool teruggebracht. Deze bank werd snel rijk en ontwikkelde zich in hele Azië.

Vanaf de jaren 1980 heeft ze overal in de wereld kantoren geopend om dan één van de eerste wereldbanken te worden, en het nummer één in Europa. De zetel is dan naar Londen verhuisd, wanneer Hong Kong aan China weer afgestaan is. Vandaag heeft HSBC 27 000 loontrekkenden in dienst, bezit dochtermaatschappijen in 84 landen, en telt 60 miljoen klanten. De winst voor 2013, na belastingen en boetes, bedraagt 16,2 miljard dollars, wat 14,4 euro maakt.

In 2011 is HSBC door het Amerikaanse gerecht beschuldigd van witwassen van geld van de drugskartels in Mexico en Columbia. De Mexicaanse dochtermaatschappij had loketten geopend die valiezen vol bankbiljetten van drugshandelaars kregen, die dan met pantserwagens of speciale vliegtuigen naar de V.S. werden vervoerd. Deze onwettige handel heeft van 2003 tot 2010 geduurd. Tijdens hetzelfde onderzoek waren zakelijke banden met organisaties die terrorisme steunden, aan het licht gebracht. HSBC is schuldig bevonden aan al deze beschuldigingen. In december 2012 heeft de bank een proces vermeden door een boete te betalen, eigenlijk een kleine boete van 1,9 miljard

dollars.

Ook in de Verenigde Staten is HSBC in september 2014 schuldig bevonden aan de verkoop van subprimes en andere dubieuze leningen, terwijl die heel goed wist wat ze deed: het gevolg is opnieuw een minnelijke schikking voor 550 miljoen dollars en geen vervolging.

HSBC is ook betrokken bij de manipulaties van de referentiepercentages (Libor, Euribor, ...) in het financieel handelen van de beurs in Londen. Met vijf andere grote banken manipuleerde HSBC de referentiepercentages, ten voordeel van de zes banken. Die werden op heterdaad betrapt en hebben een boete van 4,2 miljard dollars moeten betalen. Hier ook, zonder proces.

Artikel uit de Franse krant Lutte Ouvrière

De Staat behoort de fraudeurs toe

De FOD Financiën heeft het opnieuw berekend: de belasting op de financiële speculatie zal slechts 10 miljoen opbrengen... in plaats van de 100 miljoen die door de regering Michel aangekondigd werden. Maar moest de 6 miljard € die met de hulp van HSBC ontduikt zijn, in België belast zijn... dit zou 450 miljoen € aan de overheidsfinanciën opgebracht hebben!

Wetten zijn niets waard als diegenen die hen schrijven... geen zin hebben om hen toe te passen.

Om de rijken te belasten moeten de werkers hen controleren

3002 zeer rijken hebben op hun eigen 6 miljard euro ontduikt. En dit is maar een deel van de fraude, want het zijn de cijfers van alleen de HSBC bank en van slechts één bestemming: Zwitserland. Maar alleen dit is de tegenwaarde van 133.000 jaarlijkse brutolonen van 45.000 euro.

Geld is er meer dan genoeg. Maar alleen de werkers kunnen de rijken verplichten te betalen, door de rijken af te dwingen hun boekhouding te laten zien.

Belgium Leaks

In 2013 kondigde de regering DI Rupo de "derde en laatste" fiscale amnestie voor de fraudeurs die in orde willen zijn met de fiscus. Maar de "laatste" is ondertussen "permanent" geworden. 2 jaar later worden inderdaad deze "fraudeurs vol berouw" en hun fiscaal advocaten nog steeds ontvangen door de belastingcontroleur "om samen de verschillende saneringsmogelijkheden te onderzoeken". Zo slagen ze erin alle gerechtelijke vervolging te ontwijken tegen de betaling van de belasting die normaal gezien verschuldigd is, met een boete erbij die "alles inbegrepen" tussen 25 en 35% van de fraude bedraagt. Dit betekent dat de fraudeurs minder belastingen betalen, boetes inbegrepen, dan de arbeiders.

Niet alleen Griekenland wordt door het groot kapitaal gewurgd

De onderhandelingen tussen de Europese Unie en de nieuwe Griekse regering gaan door. Maar vooraleer te beginnen heeft de Centrale Bank één van de twee financieringsbronnen van Griekenland gesloten. De boodschap kan niet duidelijker zijn.

De vertegenwoordigers van de grote burgerij die aan het hoofd van de ECB en van de Europese Unie zitten, willen dit land en zijn regering op de knieën krijgen in de naam van « wie schulden heeft, moet hen terugbetalen ». Voor alle compromis moet Tsipras zich dus tegenspreken en boete voor zijn misdaad doen omdat hij de mogelijkheid van een « annulering van de schuld » voor de geest heeft geroepen.

Tsipras vraagt toch geen wonder. Hij spreekt niet meer over een annulering van de Griekse schuld, ook niet over het afschaffen van een deel ervan, hij wil maar de terugbetalingen beter spreiden.

Maar alleen het idee dat de gewone mensen in Griekenland kunnen hopen dat ze de Interessen en de schulden die door hun bevoorrechte klassen en hun Staat zijn gemaakt, niet zullen moeten betalen, is voor de ECB onverdraaglijk. Voor de grote burgerij is er totaal geen sprake de bezuinigingspolitiek aan te klagen waarvan het enige doel is de zakken van de meerderheid van de bevolking leeg te maken om de financiën te voeden.

Deze oorlogsverklaring wendt zich niet alleen tot het Griekse volk, die viseert al diegenen die met de dictaten van de bankiers zouden willen stoppen. Het gaat erom aan de bevolkingen die Griekenland zouden willen nadoen te laten verstaan dat de tijd van opofferingen niet voorbij is.

De woordvoerders van het groot kapitaal, het IMF, de ECB en de Europese Commissie, hebben

Griekenland jaren achteruit teruggestuurd.

Miljoenen Grieken hebben hun baan of een deel van hun loon verloren, ze kunnen geen onderdak meer vinden, zich niet meer zorgen. En ze zouden nog meer ontslagen moeten aanvaarden, nog meer sluitingen in de openbare diensten? Maar wat zoeken ze? Dat de mensen op straat sterven zoals in veel arme landen?

De burgerij laat het Griekse volk op een hardere manier verduren wat ze hier aan de werkende mensen laat verduren.

Wanneer het groot patronaat, om zijn winstmarge te behouden ontslaat, herstructureert en fabrieken sluit, spot hij met de loontrekkenden die zo in de steek gelaten worden. Dat kan hem niet schelen wat er dan gebeurt met de tekorten die hij maakt wanneer hij, om de dividenden van zijn aandeelhouders te verhogen, geen belasting betaalt en verkrijgt geen sociale bijdragen niet meer te betalen. Alleen telt zijn competitiviteit en zijn rendabiliteit.

Dat de openbare diensten vervallen, dat de kleine bedrijven verstikken, dat de economie in de slapte wegzakt, dat allemaal is geen probleem voor het groot patronaat zolang het geld in zijn kluizen binnenkomt.

Zowel de burgerij die de financiën overheerst als haar vertegenwoordigers die aan het hoofd van de internationale instellingen zitten, zijn onverantwoordelijk tegenover de maatschappij.

Mario Draghi, vandaag aan het hoofd van de ECB en onbuigzaam tegenover Griekenland, is ondervoorzitter geweest van de bank Goldman Sachs in Europa. Deze bank, één van de voornaamste verantwoordelijken van de financiële crisis in 2008, had de boekhouding van de Griekse Staat

gemanipuleerd. Wat een symbool!

Wat Jean-Claude Juncker betreft, de huidige voorzitter van de Europese Commissie, hij was gedurende 18 jaar de Premier van Luxemburg, een fiscaal paradijs die bijna 300 multinationals heeft geholpen om de belasting te ontduiken.

Deze heren sluiten hun ogen over de gemene streken van de grote banken à la HSBC. Ze leggen het zo aan dat de grote groepen geen belastingen betalen, maar het zijn zij die dan de werkloze Griekse arbeider vragen om ze te betalen!

Het zijn zij die ons doen geloven dat het wij zijn die, als de Grieken de schuld niet kunnen betalen, zouden moeten betalen! Dit alles is maar chantage.

Deze leiders, medeplichtig met de burgerij, hebben een simpel principe: geld moet binnen, of het nu door de uitbuiting komt, ook door de meest meedogenloze, of door de speculatie. Ook als het naar de ramp leidt met de permanente bedreiging van een nieuwe krach.

De kapitalistische economie, om de rijksten te verrijken, verarmt diegenen die werken en produceren. Die is blind en onredelijk.

In het kader van deze onrechtvaardige, gekke economie hebben de werkers recht en plicht voor hun levens te vechten.

Maar deze strijd tegen een kapitalistische klasse die gulzig en onverantwoordelijk is, is een eeuwige herhaling.

Het basisprobleem voor de maatschappij gaat al lang over het omverwerpen van de dictatuur van de financiën over de wereld, dat wil zeggen het omverwerpen van het kapitalisme. Dit is de taak die de uitgebuite klasse zich zal moeten geven.

Het bedrog van de privé pensioenen

Assuralia, de verzekeringskoepel van België, vraagt aan de regering Michel om het gegarandeerd rendement op het aanvullend pensioen te verlagen, van 3,25% naar... 0,4 procent! Vlaamse kranten hebben berekend dat een jonge werker die gedekt zou zijn door een verzekering met deze nieuwe percentages, tienduizenden euro aan het einde van zijn loopbaan verloren zal hebben. Van hun kant oefenen de verzekeraars, zoals Ethias, druk op de spaarders die voordeel trekken van te interessante pensioensparen, zoals de First-spaarrekeningen, om een einde te maken aan hun contract.

Gedurende jaren hebben de regeringen de ronselaars gespeeld voor de verzekeraars door de angst van de loontrekkenden te voeden dat ze in de armoede zouden belanden wegens de te lage bedragen van de wettelijke pensioenen. Wetten zijn goedgekeurd om "minimum percentages" en "onbelaste inkomens te garanderen". Vandaag zullen deze wetten veranderd worden onder de druk van de verzekeraars. En zij willen de spaarders een rendement boven de inflatie zelfs niet meer garanderen.

De enige sociale klasse die voordeel trekt van een "gegarandeerde verzekering", dat zijn de kapitalisten, omdat de winst door het werk van de arbeiders gegarandeerd wordt. Maar het kapitaal heeft nooit gediend tot het verzekeren van het bestaan van de werkende mensen!

Schandalige verhogingen

De federale regering, de bazen en de vakbonden hebben een overeenkomst getekend over de verhoging van de laagste pensioenen. In september 2015 zullen de armste gepensioneerden een verhoging met 2% krijgen, wat op 22 euro per maand neerkomt voor mensen die een volledige loopbaan hebben! Wat de huishoudens betreft, zullen ze 1 435 euro in plaats van 1 404 euro krijgen!

Het geld dat zo gestort wordt komt uit "de welzijnsenveloppe" van de regering. 20 euro, dat zal de gepensioneerden niet veel helpen voor hun welzijn!

Arcelor Mittal: is dat bedanken of afdanken?

De CEO van Arcelor Mittal, Lakshmi Mittal, heeft voor 2014 een "performance" premie op zak gestoken van meer dan 1,5 miljoen euro, vier keer meer dan die van vorig jaar. De performance die de aandeelhouders hebben willen bedanken is de beperking van het veronderstelde "verlies" van de groep dat van 2,5 miljard in 2013 naar 1 miljard zou zijn gegaan.

In 2014 zijn veel loontrekkenden van deze groep afgedankt. Maar hier spreekt men niet van "verlies"...

Bedrijfsnieuwtjes

Durobor - Zinnik

Het woord dat naar vuile streken stinkt

Marcourt heeft een nieuwe investeerder; Kuypers en Jouret hebben een investeerder; ze hebben allemaal het woord "investeren" en "investeerder" in de mond. Maar in nieuwe veiligheidsschoenen "investeren" of in nieuwe aanwervingen "investeren" om ons te laten genieten van de verlofdagen waarop we recht hebben, daar denken ze zeker niet aan.

De bazen, of ze nu in de privé of in de openbare sector bezig zijn, denken alleen aan hun volgende trucje om het mogelijk te maken voor een handvol rijken zich te verrijken op de kap van de werkers en van de belastingbetalers.

" Een industriële politiek" of een politieke voor de werkende mensen

De werkers, die nochtans de meest getroffen zijn, weten niets van de onderhandelingen tussen de directie en de Waalse regering. Maar ze weten dat de zogenaamde bazen al jaren elkaar opvolgen, miljoenen € subsidies opslokken en zoveel mogelijk van de lonen pakken, door hen te verminderen of door banen te schrappen.

Wat de werkers ontbreekt is een politiek die op deze ervaring berust om de grote bazen hun macht te betwisten om de bedrijven te plunderen met de medeplichtigheid van de ministers. Ja, de boekhouding van de bedrijven en van de aandeelhouders moet gecontroleerd worden om onze banen en lonen te verdedigen!

Audi / VW - Vorst

Ziekelijk eetlust

De groep gaat dit jaar 2,25 miljard euro aan de aandeelhouders uitdelen, waaronder bijna de helft alleen aan de familie Porsche-Piëch.

Zonder de vinger te hebben uitgestoken, en met alleen deze enige dividend, steekt deze familie van een paar tientallen mensen zomaar meer dan één miljard op zak: 3 miljoen euro per dag, 125 570 euro per uur, 2 093 euro per minuut, zondagen en 's nachts inbegrepen.

Nu snapt men waarom men constant moet lopen en dat elk second hier telt...